434. Ето, веч листата падат

С. П. 91

Ето, веч листата падат,
Падат сухи окол„ нас
Чуйте как ни поучат,
Нам говорят те без глас,

„Смъртни, дайте нам внимание,
Синове Адамови,
Приемете поучение,
Истина говорим ний.

„Юноши, животът тича
Времето ви има срок,
Вижте в нас пример и притча,
Взимайте от нас урок,

Вий с веселие и с песни
Тичате след суета,
Ний пред малко бяхме росни,
Но сме паднали сега.

„Може да ви окръжават
Много утешения,
Но да ви не прелъстяват
Тези ясни небеса

Както хвърка всяко лято,
Тъй прехожда тука все,

И земята и небето
Преходими са и те.

„На дървото на живота
Упованието ви
Да е турено, защото
В вечна пролет то цъфти.

Изобилен е плодът му,
Сянката му весела,
Красен и зелен листът му,
И не вяхне никога.